

MOJE TELO JE PRAVÝ POKRM A MOJA KRV JE PRAVÝ NÁPOJ

biblický komentár otca Alberta Maggi, OSM, zdroj: www.studibiblici.it, video príhovor [TU](#)

Jn 6, 51-58

Ja som živý chlieb, ktorý zostúpil z neba. Kto bude jesť z tohto chleba, bude žiť naveky. A chlieb, ktorý ja dám, je moje telo za život sveta.“

Židia sa hádali medzi sebou a hovorili: „Ako nám tento môže dať jesť svoje telo?!“

Ježiš im povedal: „Veru, veru, hovorím vám: Ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť jeho krv, nebudete mať v sebe život. Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň. Lebo moje telo je pravý pokrm a moja krv je pravý nápoj. Kto je moje telo a pije moju krv, ostáva vo mne a ja v ňom. Ako mňa poslal živý Otec a ja žijem z Otca, aj ten, čo mňa je, bude žiť zo mňa. Toto je ten chlieb, ktorý zostúpil z neba, a nie aký jedli otcovia a pomreli. Kto je tento chlieb, bude žiť naveky.“

Ježišove slová v Jánovom evanjeliu, ktoré budeme teraz čítať a komentovať, sú natoľko vážne, že po ich vyslovení ho väčšina jeho učeníkov opustila a viac sa k nemu nevrátila. Pozrime sa teda, čo také vážne a dôležité Ježiš povedal.

V 6. kapitole Jánovho evanjelia nachádzame rozsiahlu a hlbokú náuku o Eucharistii. Ján je jediný evanjelista, ktorý neprináša popis Poslednej večere, ale viac než všetci ostatní uvažuje o jej hlbokom význame.

6. kapitola je teda náukou, katechézou o Eucharistii pre kresťanské spoločenstvo. V 6. kapitole, verš 51. čítame: **“Ja som”,** Ježiš sa tu dovoľáva svojej božskej podstaty, **“živý chlieb, ktorý zostúpil z neba. Kto bude jesť z tohto chleba, bude žiť naveky”.**

Ježiš zaručuje, že jeho prijatie umožňuje človeku mať natoľko kvalitný život, že sa stáva nezničiteľným. Toto je večný život. Ježiš, Boží syn, sa stáva chlebom, aby tí, čo ho prijmú, boli schopní byť chlebom pre druhých, a aby aj oni sa mohli stať Božími deťmi. **“A chlieb, ktorý ja dám, je moje telo”** - Ježiš používa výraz telo v zmysle mäsa, čo označuje človeka v jeho slabosti, **“za život sveta”.**

Je veľmi dôležité to, čo hovorí Ježiš: Boží život sa nedáva mimo rámca ľudskej reality. Nie je možné odovzdanie Ducha Svätého, kde nie je aj dar tela. Dar Boha teda nevyhnutne prechádza cez telo, hovorí Ježiš. Cez pozemský aspekt jeho života, plný slabosti. Evanjelista nám tu predstavuje protirečenie medzi nábožnými ľuďmi, ktorí sa pozdvihujú, aby sa stretli s Bohom – s Bohom, ktorého náboženstvo učinilo vzdialeným, nepriblížiteľným, nedostupným – a medzi Bohom, ktorý schádza/zostupuje, aby stretol človeka.

“Židia”, týmto výrazom Ján vo svojom evanjeliu označuje predstaviteľov moci **“sa hádali medzi sebou a hovorili: „Ako nám tento môže dať jesť svoje telo?!“** Boh, ktorý nielenže nevyžaduje dary od človeka, ale on sám sa mu darúva až po úplné vzájomné splynutie, stáva sa pre neho pokrmom. Toto je absolútne neprijateľné pre predstaviteľov náboženstva, pretože ich moc je založená práve na oddelení Boha od ľudí.

Boh, ktorý chce byť človekom prijatý a splynúť s ním, je pre nich nielen neprijateľný, ale dokonca nebezpečný. A tak im Ježiš odpovedá: **„Veru, veru, hovorím vám”.** Dvojité vyhlásenie **“veru, veru, hovorím vám”** predchádza

slávnostnému a dôležitému Ježišovmu preslovu: **“Ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť jeho krv, nebudete mať v sebe život.”**

Ježiš sa tu odvoláva na obraz baránka, veľkonočného baránka. V noci Prechodu (Exodus, t.j. odchodu z Egypta) Mojžiš prikázal židom, aby jedli mäso baránka, aby tak mali silu začať túto cestu oslobodenia, a aby pokropili jeho krvou veraje dverí, aby tak boli ušetrení od počínania anjela smrti.

Ježiš sa nám teda predstavuje ako telo, mäso, pokrm, ktorý nás uschopňuje začať cestu k plnej slobode, a ktorého krv neoslobodzuje od pozemskej smrti, ale od definitívnej smrti. Potom nasleduje Ježišovo tvrdenie, ktoré často nemá jasný význam: **“Kto je moje telo”**. Sloveso použité v gréčtine je veľmi hrubé, takmer primitívne – “trogon”. Už len jeho zvuk vyvoláva obraz niečoho primitívneho a znamená “prežúvať, drobiť”.

Ježiš sa chce vyhnúť tomu, aby bolo jeho prijatie iba na ideálnej úrovni, ale aby bolo konkrétne. A preto hovorí: **“Kto žuje moje telo a pije moju krv, má večný život”**. V Ježišovi večný život nie je budúcou odmenou za dobré správanie v prítomnom čase, ale možnosť života vyššej kvality už v prítomnosti. Ježiš nehovorí “bude mať večný život”. Večný život je už tu. Kto rovnako ako on premieňa svoj život na dar lásky pre druhých, má život natoľko kvalitný, že sa stáva nezničiteľným.

“A ja ho vzkriesim v posledný deň”. Posledný deň nie je na konci čias. Posledný deň je v Jánovom evanjeliu deň smrti, kedy Ježiš umierajúc odovzdáva svojho Ducha, čiže tú zložku života, ktorá poskytuje nezničiteľný život tomu, kto ho prijíma.

A Ježiš potvrdzuje, že jeho **“telo je pravý pokrm a jeho krv je pravý nápoj”**. V Ježišovi neexistujú vonkajšie pravidlá, ktoré by mal človek dodržiavať, ale osvojenie nového života. A jeho telo je pravý pokrm, ktorý vyživuje život človeka, a jeho krv je pravý nápoj, sú teda čiastkami, ktoré vstupujú do človeka a splyvajú s ním. Už nie viac vonkajšie zákony, ktoré treba zachovávať, ale život, ktorý treba prijať.

Ježiš nám predstavuje Boha, ktorý nepohlčuje ľudí, ale ich posilňuje. Boha, ktorý nevstrebáva energiu ľudí, ale odovzdáva im svoju. A Ježiš naďalej nalieha: **“Kto žuje moje telo a pije moju krv, ostáva vo mne a ja v ňom”**. Dokonalé splynutie Ježiša s ľuďmi a ľudí s Ježišom.

Ježiš predstavuje Boha, ktorý žiada byť prijatý, aby splynul s ľuďmi a rozšíril ich schopnosť lásky. **“Ako mňa poslal živý Otec”**, je to jediný raz, kedy je Boh definovaný ako živý, žijúci Otec, ktorý poslal syna, aby zjavil jeho neobmedzenú lásku **“a ja žijem z Otca, aj ten, čo mňa žuje...”** znova Ježiš týmto slovesom nalieha, aby jeho prijatie nebolo iba teoretické, ale reálne a konkrétne, **“...bude žiť zo mňa”**.

Životu prijatému od Boha zodpovedá život odovzdávaný bratom. Toto je význam Eucharistie. A tak ako Otec poslal syna, aby bol viditeľným zjavením neobmedzenej lásky, tak aj tí, ktorí prijímajú Ježiša, sú povolani prejavíť bezpodmienečnú lásku.

A Ježiš uzatvára: **“Toto je ten chlieb, ktorý zostúpil z neba, a nie aký jedli otcovia a pomreli”**. Ježiš sa dotýka boľavého miesta: neúspech Exodu. Všetci tí, čo vyšli z Egypta, pomreli. Ich potomkovia vstúpili do zaslúbenej zeme. Ježiš tu dáva do protikladu svoj exodus, ktorý je predurčený plne sa uskutočniť.

A znovu Ježiš nalieha: **“Kto žuje”**, čiže úplne a totálne príľnutie, nielen symbolické, **“tento chlieb, bude žiť naveky”**. Kto nasmerúva svoj život spolu s Ježišom a ako Ježiš v prospech druhých, má už teraz život, ktorý smrť nebude môcť prerušiť.

Preklad: Zuzana Černá